

Strategie Drang nach Osten

 pokec24.cz/politika/strategie-drang-nach-osten

Janinna

20. 12. 2022

Strategie Drang nach Osten

Krich LI

Jsme žijícími svědky největší události. A my jsme si toho nevšimli. Jednoduše proto, že celý obrázek je rozházený na hodně dílků skládačky a natažený v čase. Díváme se a nevidíme.

Velmi často, zvláště v poslední době, mluví o válce Ruska se Západem. Ale vzhledem k tomu, že jsou v nás zapsány obrazy minulé války, nedokážeme si představit, jak tato nová válka probíhá.

Pokusím se pro čtenáře složit kousky této skládačky do celého obrázku, jako historik hledící do minulosti.

Předhistorie

Začneme rokem 1998. Před 24 lety. Rusko je v troskách. První čečenská válka je v podstatě prohraná, ekonomika je v troskách, zemi rozkrádají. Separatistické nálady na vzestupu, země se už už rozpadá

na několik částí. Zdálo by se, že ještě jeden krok a je hotovo. A Spojené státy zahajují druhou čečenskou válku s cílem dorazit Rusko.

Najednou se ale místo slabomyslného Jelcina stane prezidentem Putin. A s obtížemi, ale vyhraje druhou čečenskou válku.

Vzpomeňte si na slavné “Kdo jste, pane Putine?”

Objevení Putina na politické scéně bylo naprostým překvapením.

Seriózním analytikům „hlubokého státu“ bylo jasné, že jejich chvíle uplynula a jsou zapotřebí důkladné přípravy a nový plán na zničení Ruska. Je třeba nový globální pochod na východ a ten začal.

Strategický cíl

Hlavním cílem této nové připravované války je úplná a bezpodmínečná dominance Spojených států na světové scéně a současně s tím konečné zničení a rozkouskování hlavního, již téměř poraženého, geopolitického nepřítele – Ruska.

Záměr

Obecnou myšlenkou bylo vytvořit v Rusku tři ohniska vojenských akcí a současně s tím udeřit na ekonomiku, blokovat obchod s ropou a plynem, odpojit Rusko od světové ekonomiky a podporovat explozi zevnitř kvůli vnitřním protestům.

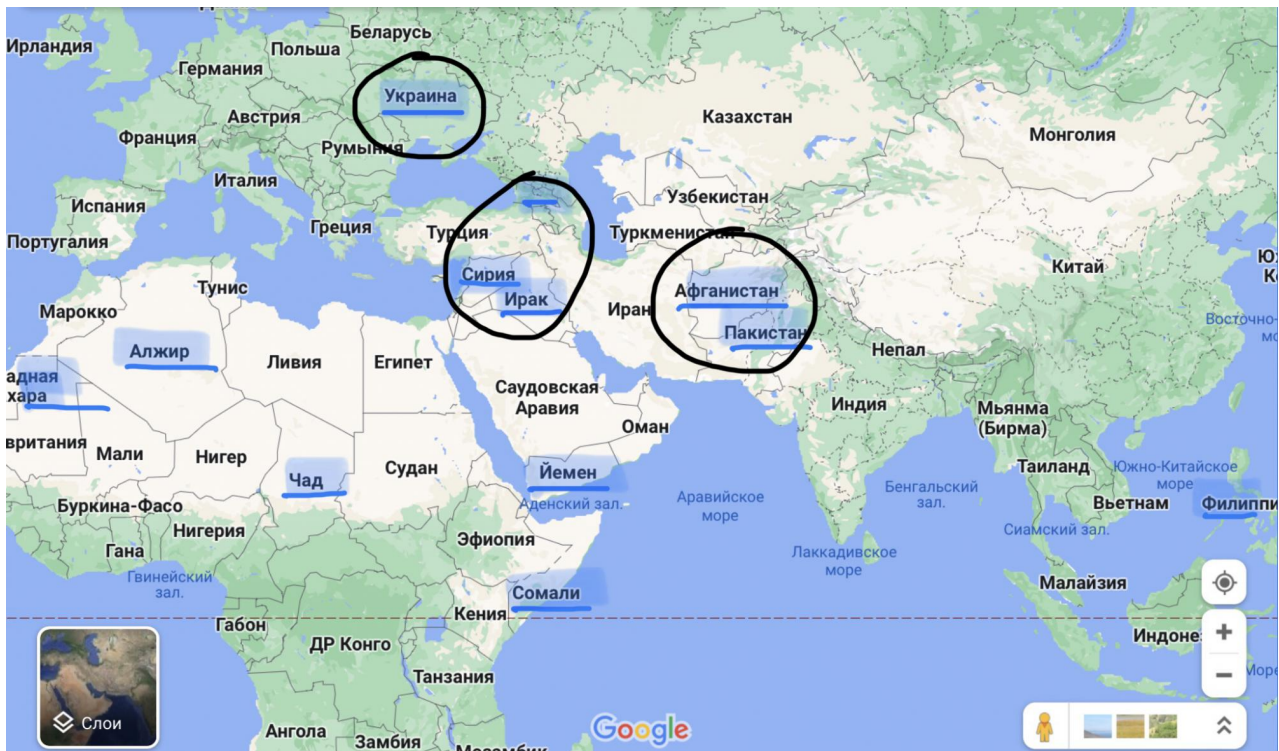
Tři ohniska nepřátelství a vojenských akcí – západní, kavkazské, středoasijské.

Fáze

Fáze zatím nastíním jako celek, pak bude každá probrána podrobněji.

1. GWOT – Implementace 2001–2010 (9 let)

Za začátek války lze považovat „pád dvojčat“. Spojené státy získaly právní důvod k omezení občanských svobod v zemi a legitimizaci důvodu vstupu na euroasijský kontinent – koncept Globální války proti terorismu (**Global War on Terrorism – GWOT**).

Začala příprava plánovaného záměru, přesun vojsk a příprava tří předmostí (nástupního prostoru).

A – evropského, B – kavkazského a C – středoasijského.

A. Zapojení Ukrajiny do sféry NATO. Oranžová revoluce v roce 2004.

B. Převrat v Gruzii v roce 2003, Operace „Pankisi Gorge“ v Gruzii. Invaze do Iráku v roce 2003.

C. Invaze do Afghánistánu v roce 2001, Operace ve Waziristánu (oblast v Pákistánu na hranici s Afghánistánem), pokus o převrat v Kyrgyzstánu v roce 2005, pokus o převrat v Turkmenistánu v roce 2002.

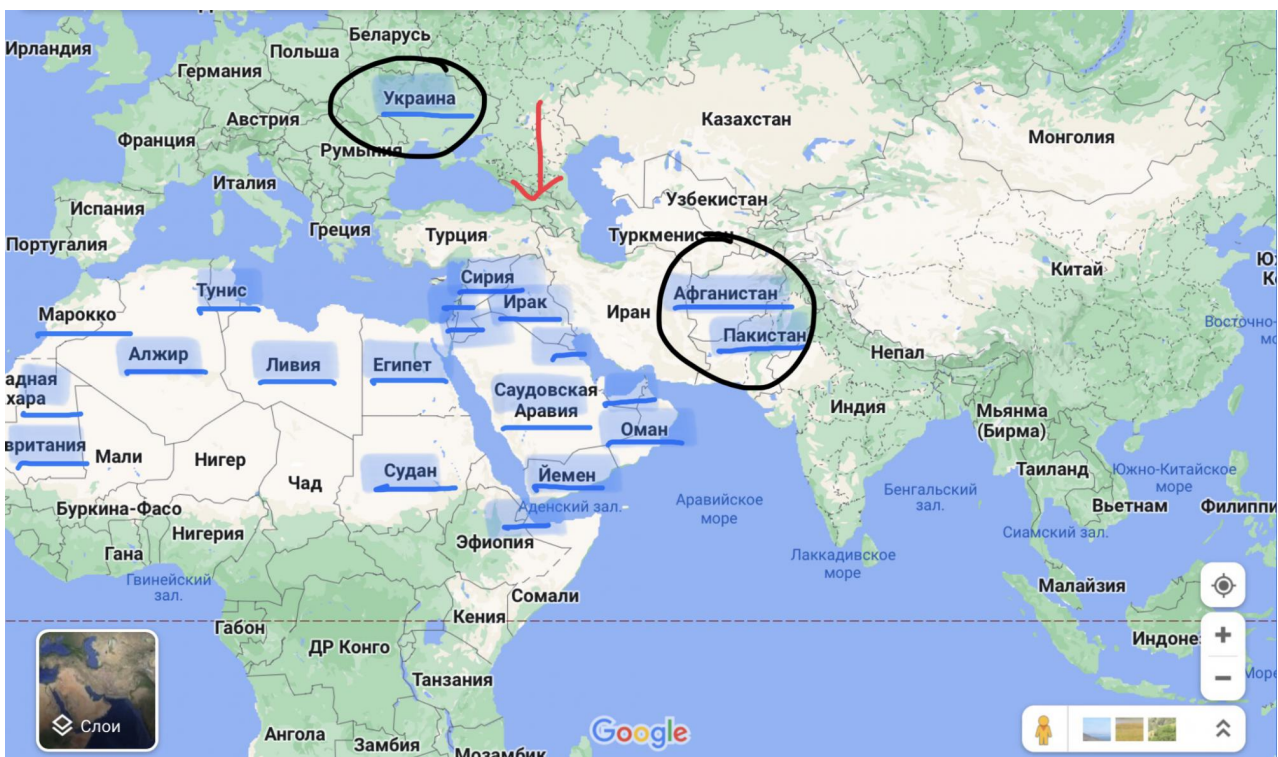

Dále operace a vstup do severní Afriky a Afrického rohu (Jižní část afrického kontinentu – Džibutsko, Eritrea, Etiopie, Somálsko) a na Filipíny jako příprava na kontrolu úžin a energetických toků do Evropy a také příprava na další fázi.

Rusko je v této době extrémně slabé. V té době se teprve vzpamatovalo z druhé čečenské války a Putin začal vnitřní boj o moc se Sedmi bankéři*. Proto byla odvetná opatření pouze ve formě pomoci speciálních služeb, aby se zabránilo převratům v bývalých republikách.

V roce 2007 Putin, který pochopil celý plán a vyhodnotil důsledky a účel začínající války, přednese slavný Mnichovský projev. A to je prohlášení, že Rusko bude v této válce bojovat.

2. Arabské jaro – Chaotizace 2010-2013 (3 roky)

Na samém konci první fáze, Saakašvili, který nepochopil obecný, globální plán, udělal chybu, která ovlivnila celou strategii. V roce 2008 útočí na Jižní Osetii. Ve snaze vyřešit své úkoly na taktické úrovni dává Rusku šanci.

Rusko toho okamžitě využilo a vynulovalo oporu a „předmostí“ na Kavkaze, čímž zničilo veškeré předběžné úsilí Spojených států.

Spojené státy zahájily druhou etapu – Arabské jaro.

K nepokojům různé intenzity a nebo ke změnám vlád došlo v následujících zemích:

Tunisko, Egypt, Jemen, Libye, Sýrie, Bahrajn, Alžírsko, Irák, Jordánsko, Maroko, Omán, Kuvajt, Libanon, Mauretánie, Saúdská Arábie, Súdán, Džibutsko, Západní Sahara.

3. ISIS – Expanze 2013-2014 (2 roky)

Aby Spojené státy obnovily ztracené předmostí, zintenzívnily aktivizaci a expanzi ISIS (Islámský stát) jako hlavní úderné síly budoucího předmostí. Práce začaly inspirací a „zahřátím“ marginální a radikální muslimské mládeže ze zemí „arabského jara“.

Úkolem bylo zničit Sýrii a podpořit růst ISIS v Iráku a částečně v Afghánistánu.

4. Převraty (2014-2018)

V roce 2014, současně s vytvořením ISIS, přešly USA do aktivní fáze. Ale Rusko už bylo relativně připraveno se plánu postavit.

Úkoly této etapy:

- aktivace západního předmostí – opěrného bodu A. Vtažení Ruska do rozsáhlého konfliktu.
- převrat v Turecku s cílem vytvořit koridor pro ISIS na Kavkaz.
- příprava revoluce v Arménii.
- aktivace kavkazského předmostí.
- pokles cen ropy, přerušení technologických řetězců s Ukrajinou
- vnitřní nepokoje v Rusku během volebního období.

V roce 2014 převrat na Ukrajině a začátek horké fáze.

Od tohoto okamžiku Rusko zahájilo aktivní fázi protiakcí. Vzhledem k tomu, že ruské vedení pochopilo celý plán, **bylo by velkou chybou plně se zapojit a zahájit válku na Ukrajině**, protože to

byl cíl Spojených států a následně by aktivovaly kavkazské a středoasijské předmostí. Navíc uvnitř Ruska začala opozice organizovat protesty a začaly problémy v ekonomice.

Putin jednal nečekaně a velmi efektivně. Byl obsazen Krym, což způsobilo vzednutí vlastenectví a umožnilo srazit vlnu protestů. Byly vytvořeny republiky, které na sebe vzaly tíhu války. A také v roce 2015 byly do Sýrie vyslány ruské jednotky.

To umožnilo zmrazit západní předmostí (A) a zahájit boj o Turecko.

USA se pokusily vrazit klín do turecko-ruských vztahů (sestřelení ruského letadla), předtím než v Turecku v roce 2016 provedly převrat. Ale neuspěly. Rusko zachránilo Erdogana a pomohlo zabránit převratu.

Během tří let bylo předmostí pro ISIS jako celek neutralizováno. Jediné, co se Spojeným státům podařilo ze všech úkolů, je nástup k moci Pašinjana v Arménii. Slabý zbytek nejmocnějšího předmostí.

5. Útok – Válka (2017–2018)

Ve skutečnosti v roce 2018 byl plán již obtížně realizovatelný a jeho termíny se posunuly. Do roku 2018 mělo být Rusko poraženo a proto přibližně touhle dobou došlo k operativní pauze. A jako první vlašťovka – krize v USA v roce 2018.

Oproti začátku, v roce 1998, udělala Čína za tuto dobu (20 let) obrovský krok vpřed a začala se měnit ve skutečného světového hráče.

První vojenskou spolupráci a operaci provedlo Rusko a Čína v Myanmaru, kde změnily moc a získaly přístup k Indickému oceánu, což vyrovnalo úsilí USA o převzetí kontroly nad Filipínami.

Obrana a protiofenzíva

Po narušení původního plánu se Rusko po roce 2018 přesunulo do aktivní protiakce.

V první řadě začali čistit kavkazské předmostí.

Turecko končí Kurdy jako spojence Spojených států. Ázerbájdžán v důsledku toho a pod kontrolou Ruska dostal pod kontrolu Arménii.

USA byly nuceny zlikvidovat středoasijské předmostí, protože ztratilo svůj smysl. Došlo ke stažení vojáků z Afghánistánu. Asad zůstal u moci v Sýrii a začal obnovovat vztahy s regionálními zeměmi.

Boj probíhal i za Irák. Írán a Pákistán. Ale to už jsou „zbytky někdejšího luxusu“. V tomto regionu bude jednoznačně pracovat Rusko i Čína, pro dnešek jsou prostě důležitější úkoly a Rusko svými silami mezi těmito třemi předmostími manévruje a ničí je.

Kromě toho se objevily první pokusy prostřednictvím (zatím) PMC „vstoupit na území obsazené nepřítelem“ v severní Africe a zatím to byly pokusy úspěšné.

Doupě Šelmy

Z původního plánu vlastně zůstalo poslední předmostí. Ruské vedení se rozhodlo využít šťastné konstilace, v ekonomice a diplomacii, nejen ke zničení tohoto předmostí, ale také k vážné porážce nepřítele.

Ve skutečnosti, pod tlakem situace v globální ekonomice Spojené státy naléhavě potřebují „někoho sežrat“. S Ruskem to nevyšlo.

V souladu s tím úkoly této fáze pro Spojené státy:

způsobit Rusku maximální škody s pomocí Ukrajiny, chápou, že už je nemožné vyhrát.

“sežrat” Evropu.

Tato fáze probíhá teď.

Rusko vidí svůj úkol – nezasahovat a nechat USA, aby ničily Evropu. A hladce dočistit euroasijský kontinent od přítomnosti Spojených států. Dokud je situace příznivá.

Závěr

Obyvatelé Ruska si ani nevšimli, že skutečně došlo k útoku a válce proti Rusku. Ruské vedení dokázalo přesně manévrovat a eliminovat hrozby ještě předtím, než vznikly na území Ruska.

Již více než 20 let probíhá na světové šachovnici složitá válka a někteří snad stále věří tomu, že si Rusko s Ukrajinou neporadí.

Ukrajina je dnes samozřejmě nejmocnějším předmostím, ale již v roce 1999 byl učiněn závěr, který je aktuální i dnes – porazit Rusko útokem z jednoho předmostí/směru je nemožné. Strategicky nemožné.

Toto je velmi zjednodušený, schématický a stručný popis vytvořený za účelem poskytnutí odpovědi, když se někdo ptá na to, jak Rusko bojuje na globální šachovnici a jaká je strategie Moskvy (a to si někteří myslí, že žádná strategie neexistuje).

Pro Pokec24 přeložila Janinna

<https://bit.ly/3BLwyqi>

* Семибанкирщина – Sedm bankéřů (*sedm bankéřů*; slovo vzniklo analogií s historickým výrazem Семибоярщина – sedm bojarů) je označení populární v ruských médiích v roce 1996 a v řadě následujících let pro skupinu největších představitelů ruského finančního byznysu (tzv. oligarchové), kteří sehráli významnou politickou a ekonomickou roli, vlastnili média a neformálně se sjednotili, navzdory vnitřním neshodám, aby zajistili znovuzvolení B. Jelcina na další období v prezidentských volbách v roce 1996.

Různé zdroje označovaly různá jména, takže ve skutečnosti na seznamu údajných „sedmi“ bankéřů není sedm lidí, ale devět.

Prvních 7 lidí na seznamu je převzato z rozhovoru s Berezovským:

1. Boris Berezovskij
2. Michail Chodorkovskij
3. Michail Fridman
4. Petr Aven
5. Vladimir Gusinskij
6. Alexandr Smolenskij
7. Vladimir Potanin
8. Vitalij Malkin
9. Vladimir Vinogradov

Termín zavedl v roce 1996 novinář Andrej Fadin (zemřel při autonehodě 1997), který publikoval článek „Sedm bankéřů jako nová ruská verze sedmi bojarů“.

Seznam bankéřů v článku vycházel z rozhovoru Borise Berezovského, kde jmenoval sedm lidí, kteří ovládají více než 50 % ruské ekonomiky a společně ovlivňují přijetí důležitých vnitropolitických rozhodnutí v Rusku.

sdíletj na